

[Paul Holt.]

almindelige borgerlige Rettigheder er Bestemmelserne holdt i særdeles almindelige Vendinger, og med Hensyn til Ordningen i Sydtyrol maa man rejse det Spørgsmaal: Ja, men hvor er Sikringen for denne Ordning? Der er jo ikke her Tale om nogen Kontrol. Der er ikke Tale om det Kontrolorgan, som den højtærede Udenrigsminister har gjort sig til Talsmand for i Memorandummet fra Januar, dengang den højtærede Udenrigsminister talte om, at der skulde oprettes et internationalt Kontrolorgan i Forbindelse med Tysklands Nyordning. Den Ordning, det drejer sig om i Sydtyrol, er en Katasterordning. Det er noget afsluttet, det drejer sig om, det drejer sig ikke om noget levende, ikke om de Brydninger, vi kender fra Sydslesvig, og det er ikke denne Ordning, man ønsker at gaa ind for nede i Sydslesvig. Der er der sket noget stort ved hele den Rejsning, der er i Gang dernede. Det drejer sig heller ikke om de Problemer, vi staar over for her, f. Eks. Bosættelse af Flygtninge, der truer med at ændre en Befolknings Sammensætning fuldstændig.

Jeg fremhævede Spørgsmaalet om den Fare, der ligger i at faa en Overenskomst bragt i Stand mellem Danmark og Tyskland vedrørende en Mindretalsordning, og det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister slet ikke gik ind paa dette Spørgsmaal, og det er dog noget meget væsentligt, hvis man vil tage sin Stilling og bedømme, hvad der er det rette at gøre. Hvis man gaar ind i en saadan tosidet Overenskomst mellem Danmark og Tyskland, maa ogsaa det tyske Mindretals Forhold i Danmark nødvendigvis komme ind under denne Overenskomst. Men saa har man Spillet gaaende. Det betyder, at man inviterer en tysk Stat til at blande sig i danske indre Anliggender. Man kan tænke sig selv, hvad det vilde sige, hvis vi havde haft en saadan Ordning efter den første Verdenskrig. Af hvilken Betydning vilde det ikke have været for en Hitler at kunne bruge en saadan Overenskomst. Han kunde meget let finde et og andet Punkt, som var overtraadt, og saa stod vi særdeles svagt. Vi maa derfor paa det alvorligste advare imod en Politik, som peger i Retning af en saadan dobbeltsidet, tosidet Overenskomst mellem Danmark og Tyskland vedrørende Mindretalsspørgsmaalene.

Den højtærede Udenrigsminister gjorde opmærksom paa, hvilke Vanskeligheder der er for Mindretal med Hensyn til at faa deres Synspunkter frem paa Fredskonferencerne. I Modsætning til Fredskonferencen efter den

første Verdenskrig blev der netop ikke ved Fredskonferencen i Paris i 1946 givet Mindretallene i de forskellige Lande Mulighed for at faa deres Synspunkter ført frem. Og Sammenligningen med Palæstinaspørgsmaalet forekommer mig at være ejendommeligt, for Palæstinaspørgsmaalet er netop et stort internationalt Spørgsmaal, hvoraf Stormagterne i høj Grad er berørt, og det forklarer, hvordan det kan lade sig gøre, at baade Jøder og Arabere har faaet Mulighed for at fremsætte Henvendelser.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at det ikke er sikkert, at den af Regeringen hidtil førte Politik i det lange Løb vil være tilstrækkelig. Det antydes derigenem, at der kan komme den Situation, at man maa tage Stillingen op til ny Overvejelse. Men der er sket meget dernede. Der er et Arbejde i Gang fra tysk Side for at forhindre den frie Udfoldelse af de danske Rettigheder dernede og den danske Bevægelse, og det er den hastige Fremadskriden af denne nye Politik, der gør, at vi herhjemme i høj Grad er foruroeligt over Udviklingen, og at vi maa arbejde for at vække Opmærksomheden herom, saaledes at man virkelig kan forstaa, hvad det er, der er ved at ske. Gennem denne Udvikling vanskeliggøres Fremtidens Arbejde.

Det er givet, at man over for Udlandet vil kunne fremføre nogle Synspunkter, som ligger i Nærheden af de Synspunkter, der er fremført fra Udlandet selv. Det er jo ikke saaledes, at vi her i Landet savner nogen Oplysning om, hvorledes man fra allieret Side kunde tænke sig, at Sydslesvigs Fremtid kunde ordnes. Vi ved jo udmærket godt, at der fra allieret Side foreligger et Dokument, som viser, hvorledes man kunde tænke sig at tage under velvillig Overvejelse enten at give Sydslesvig tilbage uden videre, gennemføre en Folkeflytning eller gennemføre en Afstaaelse af Sydslesvig, efter at der har fundet en Afstemning Sted. Vi ved altsaa, at man fra allieret Side kunde tænke sig at tage Spørgsmaalet op om Sydslesvigs Adskillelse fra det tyske Rige. Der foreligger saaledes en udenrigspolitisk Mulighed for at gøre en Indsats paa denne Linie.

Det, der sker i Sydslesvig, har været en stor Overraskelse og en stor Oplevelse for mange. Vi har her i dette høje Ting hørt flere Talere udtrykke deres store Mistillid til det, der sker. Det er ikke saa underligt, fordi det er ejendommeligt, at vi i vort Slægtled faar Lov til at opleve noget, der er saa stort, faar Lov til at opleve, at der er en saadan talrig Befolkningsgruppe, der